

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638274448/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

velkomment Paaskud til at undrage sig fra Deeltagelse i en Fodtour til Jylland med nogle Universitetskammerater. Med Velbehag udtalede han sig i Kontorets kølige Skygger Billedet af, hvorledes de kæmpede sig frem i Solhede og tæt, stillestaaende Støv paa sandede Landeveje eller uendelige Lyngheder, hvor en Boeuf og en halv Bajer vare mange Mile borte, eller klattrede op ad Himmelbjergene, medens Thermometret stod paa + 30°. Der var endnu en Behagelighed ved Kontoret. Han behøvede kun at læne sig lidt tilbage paa sin Kontorstol, saa kom netop Konsistorialraadindens Vinduer indenfor hans Synskreds. Oftest saae han vel kun de hvide Gardiner og de blomstrende Rosentræer, men det var dog ikke sjældent, at der ogsaa viste sig en ung, smuk Pige, hvis nydelige Figur endmere fremhævedes af den klare, lette Sommerkjole. Naar hun tog sit Sytøj og satte sig ved Vinduet, og maaskee af og til kastede et Blik over til Kontoret, da glemte han ganske Pantebøger og Jordskyld og kunde sidde længe med Blikket fæstet paa hende.

Medens udenfor Vinduet Lindenes Blade bevægede sig langsomt for Sommervindens Luftning, stege Drømme og Erindringer frem for ham.

Han tænkte paa sine Drengaar, hvorledes han og Margrethe havde færdedes sammen i den store gamle Have, i Fællesskab besiddet og drevet en lille Parcel paa to Kvadratalen af denne og troligt deelt det Bytte, de gjorde af nedfalden Frugt, med hinanden. Senere, da han kom ind i Latinskolen, dømte han vel for en stor Deel med de andre Drengene den jomsvikingagtige Foragt for »Piger«, som indtil Konfirmationsalderen er temmelig almindelig hos det stærkere Kjønn, og følte sig uendelig højt hævet over den lille, flere Aar yngre Pige, men han undlod dog sjældent, skjøndt i en nedladende Tone, naar de om Eftermiddagen mødtes i Haven, at meddele, naar han havde »smurt« en anden Dreng, faaet Nul i Mathematik eller udført en anden lignende ungdommelig Heltegjerning. Og da blidere Følelser for Kvindekjønnets begyndte at gennemstrømme det unge Bryst, og det opdagedes, at flere af Klassens Drengene vare poetisk begavede og besang Naturens Skjønhed, Efteraarets Pragt og ulykkelig Kjerligheds tilintetgjørende Virkning paa det menneskelige Liv, og nærrede stille